

ת"פ 50725/10/14 - מדינת ישראל נגד ברוך(בוריס) בלומנטל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 50725-10-14 מדינת ישראל נ' בלומנטל(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ברוך(בוריס) בלומנטל (עציר)

הנאשמים

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד גלעד ארליך
ב"כ הנאשם עו"ד קופרמן ועו"ד יגור
הנאשם הובא על ידי שב"ס.

גזר דין

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בהתאם להודאתו, לאחר שמיעת הראיות וטרם שמיעת הסיכומים, בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, הכנת סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים והחזקת כלים המשמשים להכנת סם, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 6.10.14 בשעה 18:10 לערך, בדירה בה מתגורר הנאשם ברחוב אורלוב 82/10, פתח תקוה, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין ועשה פעולות להכנתו לצורך שימוש בו כמפורט להלן:

1.א. על השולחן במטבח, בתוך סיר עם מסננת, על מצע של צמר גפן, החזיק הנאשם עיסה המכילה סם מסוג קוקאין.

ב1. על השיש במטבח, בתוך קנקן, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1,800 גרם נטו, במצב נוזלי.

ב2. בארון המטבח בדירה, החזיק הנאשם בקבוקים המכילים חומרים כימיים מסוג אמוניה 25%, חומצה גופרתית 98%, חומצת מלח ואצטון טהור.

ב3. על השולחן במטבח, בסמוך לסם המסוכן, החזיק הנאשם במשקל אלקטרוני.

במסגרת הסדר הטיעון הצהיר ב"כ המאשימה כי המוצג המופיע בסעיף 1א הינו חומר שרובו צמר גפן, פילטר ומסננת והחומר נבדק לנוכחות קוקאין על מנת להוכיח את עבירת הייצור.

כן הצהיר ב"כ המאשימה כי לגבי סעיף ב1 - לאור עדות המומחים, אין מחלוקת ומקובל על המאשימה כי לא מדובר בקוקאין טהור, עם זאת, לאור הוראת פקודת הסמים המסוכנים, אין מחלוקת מבחינה משפטית כי כל הכמות מהווה סם מסוכן מסוג קוקאין.

עוד הסכימו הצדדים כי לא תטען טענה על ידי ההגנה לגבי הכמויות או טענה כי החומר נועד לשימוש עצמי אם כי יוכלו סנגוריו של הנאשם לטעון שמדובר בכמות פחותה שנועדה לצורך הכנת הסם.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם ופלט מאסרים.

לנאשם ארבע הרשעות קודמות, שלוש מהן בעבירות סמים.

הרשעה משנת 2002 בעבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים בגינה נדון ל - 16 חודשי מאסר בפועל ולעונשים נלווים.

הרשעה משנת 2010 בגין החזקת סמים לשימוש עצמי בגינה נדון למאסר מותנה ועונשים נלווים.

הרשעה משנת 2013 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2011 בעבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים בגינה נדון לשלוש שנות מאסר בפועל ולעונשים נלווים. הנאשם שוחרר ממאסרו זה שחרור מוקדם ביום 23.7.2013.

מטעם הנאשם העידו עדי אופי.

אחיו של הנאשם, מר אלכס בלומנטל העיד כי לא הפעם הראשונה בה מורשע הנאשם בעבירות על פקודת הסמים. בפעם הראשונה היה בהלם, רצה לעזור והמשפחה כולה התגייסה לשם כך. עם הזמן, ומשאירעו העבירות הנוספות, רצה לנתק את הקשר עם הנאשם.

חצי שנה לא דיבר עם הנאשם וביקש מהוריו שלא לדבר עם הנאשם. האם לא עמדה בזה. בנו בן ה- 11 של הנאשם גר עם הורי הנאשם מאחר ואמו עזבה את הארץ בהיותו בן שנתיים ימים. עם הזמן התחיל לדבר עם הנאשם והוא מאמין שיחול שיפור שעיקרו מערכת היחסים בין הנאשם לבנו שהשתפרה במהלך השנה בין המאסר הקודם למעצרו.

מר אריה כהן ברקת מכיר את הנאשם מזה מספר שנים, היה מנהל העבודה של הנאשם בחברה ג'ק רובניזון העוסקת בבניית תפאורות לתכניות טלוויזיה ופרסומות ולחדרי בריחה. הנאשם החל לעבוד בחברה במסגרת שיקום לאחר מאסרו, היה עובד מצוין ואחראי ובמקביל למד בישיבה. לאחר תקופת הניסיון החל להיעלם ולאחר כחודש נעצר. לדבריו, הנאשם מאוד אינטליגנטי, חרוץ ואחראי.

מר משה גוטליב העיד כי היה נרקומן בעבר, נקי מזה 28 שנים ומדריך מוסמך לנפגעי סמים. כיום הוא משקם אסירים, מלווה אסירים בכלא ומחוץ לכלא והוכשר על ידי רש"א ללוות עצורים ואסירים בתהליך שיקום וקבוצות תמיכה בכל בתי הסוהר בארץ. את הנאשם הכיר בקבוצות הטיפוליות בכלא ניצן. לדבריו, הנאשם מתמיד להגיע לקבוצות, ולראשונה הבין שבעיית ההתמכרות חזקה ממנו. יש לנאשם עבודה קשה לעשות והוא מביע נכונות לעשותה.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

לטענת ב"כ המאשימהאין מחלוקת כי הנאשם החזיק 1,800 גרם קוקאין וזאת בהתאם להגדרות פקודת הסמים המסוכנים.

כתב האישום המתוקן והסדר טיעון אינו כולל כל הסכמות לגבי טיב החומרים הנוספים בתערובת הזו ואין מקום לכל טענה שהחומר שונה בדרך כזו או אחרת מקוקאין.

הערך המוגן הינו המלחמה בסמים ובריאות הציבור. לגבי הנסיבות הקשורות בביצוע עבירה - יש כאן תכנון ברף הגבוה, גם לפי גרסת הנאשם, לצורך מהילת קוקאין נדרשים ידע, משאבים וכלים שחלקם נתפסו. הנזק הצפוי מ- 1,800 גרם קוקאין שווה ערך ל- 6,000 מנות סם קרי: מדובר בכמות אדירה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - לא הובאו ראיות של ממש לגבי פגיעה בנאשם מעבר לנסיבות חייו. ההודאה של הנאשם הגיעה ערב הכרעת דין, אחרי ניהול הוכחות וגישור ובשל כך יש ליתן להודאתו משקל מועט באשר החיסכון בזמן השיפוטי מצומצם מאוד. עברו הפלילי של הנאשם כולל שלוש עבירות סם. שתיים מהן עבירות פשע במעגל הפצת הסמים, מחייבות את הצבתו של הנאשם במתחם העליון של הענישה. את מאסרו האחרון ריצה בגין עבירת עסקה אחרת בסם, גם שם דובר בסם מסוג קוקאין, הנאשם נדון לשלוש שנות מאסר ושחרר שחרור מוקדם. כעבור 15 חודשים עבר שוב את העבירה. בנוסף, אין כל נימוקי שיקום, לא הוגש תסקיר ולא הובאו ראיות של ממש לנסיבות אישיות חריגות. עדי האופי שהעידו מגלים את הסיפור האמיתי ולפיו מדובר בנאשם אינטליגנטי, שנתנו בידיו כל הכלים להצליח, משפחה תומכת, עבודה תומכת, אליהם הפנה הנאשם גב.

מתחם הענישה הראוי הוא בין 6 ל- 9 שנות מאסר ובתוך המתחם, העונש צריך להיות בקצה העליון שכן מאסר של שלוש שנים לא הרתיע את הנאשם ואף עודדו לביצוע עבירת סם חמורה יותר.

לחובתו של הנאשם מאסרים מותנים אותם יש להפעיל באופן מצטבר למאסר שיושת עליו משהפר הנאשם את האמון שנתן בו בית המשפט.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר על תנאי בנוסף למאסר בפועל, קנס שינוע בין 20,000 ₪ ל - 100,000 ₪ ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי לאור תיקון 113, כתב האישום המתוקן והצהרות הצדדים, מדובר בקילו ושמונה מאות גרם של קוקאין ועל כך אין מחלוקת. השאלה היא המשמעות שרק אחוז קטן מכל אותה תמיסה מכיל קוקאין כפי שהעידו העדים, שהרי נלמד הן משיחות הטלפון הרבות בתיק הזה, האזנות הסתר, החומרים שנתפסו, שאותם נזלים היו אמורים למהול את אותו קוקאין כדי להפוך אותו לגבישי, וזאת אך לעניין העונש.

ב"כ הנאשם הפנה לפס"ד יהודאי .

לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם טען כי מדובר במי שמאז מעצרו הסכים למעצר עד למתן גזר דין בעניינו. הנאשם עצור מזה שנתיים וחודשיים. מדובר באדם שעלה לישראל בשנת 97' עם הוריו, הוא האח הצעיר ומשפחתו היא משפחה נורמטיבית. אמו רופאה במקצועה, האב מהנדס והאח מהנדס מחשבים. הנאשם התדרדר לשימוש בסמים ונרשם מיוזמתו לאשפוזית טרם מעצרו כאשר התנהלה החקירה הסמויה, והוא חיכה למיטה כדי להתחיל את ההליך הטיפולי. בזמן שהוא חיכה להיכנס למסגרת הוא השתמש בסמים. הנאשם היה נקי תקופה ארוכה, שיפר את הקשר עם הבן היחיד שלו המתגורר אצל הוריו בשל העובדה כי אם בנו ברח לחו"ל עת היה הבן בן שנתיים ימים. הנאשם שירת בצבא אם כי לא סיים את שירותו הצבאי בשל בעיית הסמים.

בזמן שהוא היה נקי מסמים, הוא היה מאוד חיוני ומועיל. בתקופה האחרונה טרם מעצרו הייתה התדרדרות במצבו.

הנאשם עצור ומזה שמונה חודשים מצוי באגף 4, אגף מרחבים, כתומך חונך, שומר על אסירים אובדניים וחולי נפש. במקביל, שלוש פעמים בשבוע הוא משתתף בקבוצות טיפוליות, סיים קורסים של 12 צעדים, מודעות עצמית, התמודדות במעצר, אדלר, הורות בשלט רחוק ותקשורת מקרבת ונוטל חלק בקבוצת ה - N.A, מצוי באגף נקי ומוסר בדיקות שתן נקיות.

במסגרת המאסר הקודם שלו, בחר לחזור בתשובה והוא בוגר המדרשה בניצן.

בתקופה האחרונה הוא חידש את הקשר עם אחיו ועם הוריו. להוריו אפטרופסות על בנו.

באשר לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה, טען ב"כ הנאשם כי פסיקה זו לא רלבנטית

וביהמ"ש לא צריך לגזור מתוך אותה פסיקה את הענישה בתיק זה. בפס"ד יהודאי נקבע ע"י ביהמ"ש העליון שלנסיבות כמו אלה שבעניינו של הנאשם יש משמעות לעונש, שהרי לא יעלה על הדעת שאדם שמייבא ק"ג קוקאין מדרום אמריקה שיכול להספיק למעל 2000 - 3000 מנות, יענש כמו אותו אדם שהחזיק כמות של חומר שמהווה לפי הפסיקה קוקאין, אבל לא ניתן לומר שיש פה 1,800 מנות.

כבר במועד הראשון של ההוכחות, הנאשם לא כפר שהוא החזיק קוקאין, הוא גם לא כפר במשקל. הוא כפר בריכוזיות הסם והסביר בדיוק מהו כל חומר שנתפס בדירתו. היה ברור שהנאשם מנסה להפיק את החומר כדי לזקק חומר מסוים על מנת להפכו לשמיש.

בתשובה לטענה זו טען ב"כ המאשימה כי נדבך מרכזי בטיעון ב"כ הנאשם מבוסס על פס"ד יהודאי, אלא שמאז פסק דין זה החוק תוקן בשנת 89' ובשנת 2002. בעת שניתן פס"ד יהודאי, היה ערך לשאלת הריכוז שנגרע מהחוק בהמשך.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית כמפורט להלן:

ת"פ 33888-10-14 **מדינת ישראל נ' עמית** בו נדון נאשם שהורשע בעבירה של יבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 710 גרם וקשירת קשר לפשע לארבע שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ע"פ 5337/09 **בן דוד נ' מדינת ישראל** הורשע המערער בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 377 גרם שלא לצריכה עצמית ונדון לחמש שנות מאסר בפועל.

ע"פ 4597/13 **פיצו נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בקשירת קשר לפשע, החזקה ושימוש בסמים מסוכנים וייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים. דובר ב- 700 גרם קוקאין אותם ניסה המערער אשר הגיע כמומחה מחו"ל "לנקות" מריח וטעם לוואי.

על המערער נגזרו חמש וחצי שנות מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה נע בין ארבע לשבע שנות מאסר בפועל.

בית המשפט העליון קבע בהאי לישנא:

" יתר על כן, העונש שהושת על המערער אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מן הסוג בהן הורשע או הדומות להן בחומרתן, ובמקרים שנסובו סביב סם הקוקאין בפרט. כך, לדוגמא, בע"פ 3931/13 **באום נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.6.2014) (להלן: עניין באום) דחה בית משפט זה ערעור על חומרת העונש של 40 חודשי מאסר בגין יבוא של 556 גרם קוקאין; בע"פ 2661/13 **יחייב נ' מדינת ישראל** (18.2.2014) קבע בית משפט זה עונשים שנעו בין 42 ל-54 חודשי מאסר בפועל, בגין יבוא של 880 גרם קוקאין; בע"פ 6747/11 **מדינת ישראל נ' אבו ריקי** [פורסם בנבו] (3.1.2013) דחה בית משפט זה ערעור על חומרת העונש של ארבע שנים וחצי מאסר בפועל בגין החזקה, סחר, תיווך והספקה של כ-200 גרם קוקאין ו-200 גרם MDMA; בע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.7.2011) דחה בית משפט זה ערעור על חומרת העונש של שש שנים וחצי מאסר בפועל בגין יבוא של כקילוגרם קוקאין; כך גם בע"פ 1598/13 **אלהואשלה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.7.2014) (להלן: עניין אלהואשלה) דחה בית משפט זה ערעור על חומרת העונש של שש שנים וחצי מאסר בפועל בגין סחר והחזקה של כקילוגרם קוקאין.

בהתחשב בנסיבות שהותוו, כאמור, בפסיקת בית משפט זה, אנו סבורים כי מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי והעונש שהושת על המערער, אינם חורגים ממדיניות הענישה הנהוגה, חרף שעונשו נפסק על הצד העליון. זאת, בהתאם לעבירות החמורות שבהן הורשע המערער ולסוג הסם שהמערער היה מעורב בהחזקתו והשבחתו, אשר על תופעותיו השליליות החמורות עמד השופט נ' הנדל בעניין יונה:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו...

הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך

עמוד 5

להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו
דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי
שלו" (שם, פסקה 4).

כך, קיימת גם נפקות רבה לכמות הסם העומדת ביסוד העבירות בהן הורשע המערער. על-פי עובדות כתב האישום, בהן
הודה, המערער החזיק והשביח כ-700 גרם קוקאין. כפי שניתן לראות מסקירת מדיניות הענישה הנוהגת הקצרה לעיל,
מדובר בכמות סם יוצאת דופן, המספיקה לכ-2000 מנות סם, ומהווה, כשלעצמה, נסיבה מחמירה בגזירת עונשו של
המערער [ראו למשל: עניין **אלהואשלה**, פסקה 5; עניין באום, פסקה 12; ע"פ 5741/11 **סוארכה נ' מדינת ישראל**
[פורסם בנבו] (20.1.2013), פסקה 4; ע"פ 3578/12 **עזמה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.1.2013); עניין **אבו**
רקיק, פסקה 9]. ככל שגדלה כמות הסם העומדת בבסיס העבירה, גדלה השפעתה הפוטנציאלית המסוכנת של
העבירה. הכמות הגדולה של סם הקוקאין אשר נתפסה במקרה דנן, יועדה למספר רב של צרכנים-קורבנות, ובכך היא
מעצימה את חומרת מעשיו של המערער [ראו למשל: ע"פ 10254/09 **דהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]
(3.5.2012), פסקה 5 (להלן: עניין דהן)].

דברי הנאשם:

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, נטל אחריות, הודה כי ביצע עבירה חמורה וביקש שלא להחמיר עמו.
לטענתו הוא עובר טיפול, משתתף בקבוצות, אחת מהן היא קבוצה של תומכים שבה מנסים לנתח את מה שגרם לו
ולאחרים לבצע את העבירה, וזאת בנוסף לטיפול פרטני. כן הביע הנאשם תקוותו לחזור למוטב ולשוב לחברה
ולהתנהלות נורמטיבית.

דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם:

בע"פ 401/83 **אלקיעל נ' מדינת ישראל** ציין כבוד הנשיא שמגר כך:

"...נגע הסמים הוא נגע בין-לאומי ומסכן הוא חייהם של מיליוני אנשים ברחבי העולם. הסם אין לו מדינה, ואין הוא מבחין
בין אדם לאדם על בסיס של מוצא לאומי. הוא פוגע בכל האוכלוסיות שאליו הוא מסתנן, ולא ניתן להילחם בתופעת
הסם אלא במאמץ בין-מדינתי. מדינה שעלה בידה להניח ידיה על עבריו סמים, חובה היא המוטלת עליה להענישו. רק
כך ניתן להילחם בתופעה ולצמצם את היקפה.

עוד נפסק כי "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל
עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול
השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה" (ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** [פורסם
בנבו] (24.7.2011)).

הערכים המוגנים בעבירה, אם כן, שלום הציבור ובטחונו, והצורך במיגור תופעת הסחר בסמים.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, אשר לטיב וכמות הסם, אין ספק כי ככל שגדלה כמות הסם העומדת בבסיס העבירה, גדל הסיכון בביצוע העבירה. בע"פ 10254/09 **דהן נ' מדינת ישראל** נקבע כי הכמות הגדולה של סם הקוקאין, סם אשר השלכותיו עלולות להיות הרסניות, יועדה למספר רב של צרכנים-קורבנות, ובכך היא מעצימה את חומרת המעשים. מאידך, יש לזכור כי במקרה דנן נתפס הסם בטרם הופץ בקרב ציבור המשתמשים.

בע"פ 3931/13 נדון ערעורו של מי שייבא ארצה קוקאין במשקל של 556 גרם ונדון ל- 40 חודשי מאסר בפועל לאחר שנקבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל- 45 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי אינו מתערב בעונש שהושת על המערער אשר בגדרו נלקחו בחשבון רקעו המשפחתי, עברו הנקי, גילו, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק ועונש של ששה חודשי מאסר בפועל שנגזרו על נאשם נוסף באותה פרשה בגין קשירת קשר לייבוא סם.

בע"פ 3249/12 **עופר בנאום משה נ' מדינת ישראל** נגזרו על המערער אשר הודה ביבוא 879 גרם סם מסוג קוקאין ארבע שנות מאסר בפועל. למערער היו הרשעות קודמות אלא שהאחרונה שבהן היתה משנת 1994, הוא עבר הליך שיקום ממושך וניהל אורח חיים יציב עד לאירועים מושא כתב האישום. למערער היו נסיבות אישיות קשות ומצב נפשי בעייתי. הערעור נדחה על ידי בית המשפט העליון תוך קביעה כי העונש שהושת על המערער אינו חורג מרף הענישה המקובל.

בע"פ 1327/10 **לוי נ' מדינת ישראל** הושת על המערער עונש של 42 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, יצוא סם מסוכן ויבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית.

לאור שיתוף הפעולה של המערער וחשיפת חלקם של שותפיו לפרשה, ובלשון בית המשפט העליון: "...אולם יש לדעתנו ליתן לו משקל רב יותר ולו כדי לעודד שיתוף פעולה של עבריינים עם המשטרה. שיתוף הפעולה מצדיק הקלה משמעותית יותר במדרג הענישה". מטעם זה קבל בית המשפט העליון את הערעור והעמיד את עונשו של המערער על שלוש שנות מאסר.

בנסיבות המקרה דנן, בשים לב לטיב העבירה, לכמות הסם ולסוג הסם, שהינו סם קשה, ומאידך לכך שהסם נתפס בטרם הופץ, מתחם העונש ההולם נע בין 6-44 שנות מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

במסגרת השיקולים לזכות הנאשם יש להדגיש את התגייסותו של הנאשם לטיפול במסגרת מעצרו ואת היותו תומך חונך, השומר על אסירים אובדניים וחולי נפש.

כמו כן עולה כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, וכי הוא נכון לעשות שינויים בחייו על מנת למנוע חזרה על המעשים

בעתיד.

עוד מצאתי ליתן משקל להצהרות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון שמקורן בראיות שעלו במהלך ניהול התיק, ניהול שנועד אך לבחינת טענת הנאשם כי בהיותו נרקמן רכש קוקאין אותו התכוון להפוך לקוקאין שניתן לעשנו. הצהרות אלה הן לגבי המוצג המופיע בסעיף 1א ולפיהן מדובר בחומר שרובו צמר גפן, פילטר ומסננת והחומר נבדק לנוכחות קוקאין על מנת להוכיח את עבירת הייצור.

הצהרת ב"כ המאשימה כי לגבי סעיף ב1 - לאור עדות המומחים, אין מחלוקת ומקובל על המאשימה כי לא מדובר בקוקאין טהור, עם זאת, לאור הוראת פקודת הסמים המסוכנים, אין מחלוקת מבחינה משפטית כי כל הכמות מהווה סם מסוכן מסוג קוקאין.

עוד הסכימו הצדדים כי לא תטען טענה על ידי ההגנה לגבי הכמויות או טענה כי החומר נועד לשימוש עצמי אם כי יוכלו סנגוריו של הנאשם לטעון שמדובר בכמות פחותה שנועדה לצורך הכנת הסם.

יחד עם זאת, לנאשם הרשעות קודמות בעבירות על פקודת הסמים המסוכנים ומאסרים מותנים שלא הרתיעוהו מלבצע העבירה.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות המפורטות לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו של הנאשם 6.10.14.
2. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה שבתיק 21532-09-11 (מחוזי ירושלים), מאסר מותנה בן 12 חודשים אשר ירצה חציו באופן מצטבר למאסר שהושת על הנאשם בתיק זה, וחציו באופן חופף כך שבסך הכל ירצה הנאשם ארבע וחצי שנות מאסר בפועל מיום מעצרו.
3. מאסר על תנאי בן 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים שהיא פשע תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
4. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו ממאסר.
5. קנס בסך 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם ב - 20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.17 ובכל 1 בחודש שלאחריו.
אי תשלום אחד מן התשלומים יגרור העמדת הקנס במלואו לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ז, 02 ינואר 2017, במעמד הצדדים.

